

Βρισκομαστε στην Πρωτευουσα της Ελλαδος.Αθήνα.

Μια πολη με πολυεπιπεδη ιστορια ως αντιληψη.

Ανακυκλωμενες ψυχές νιώθουμε γύρω μας.

Αν μπορέσετε να ακούσετε την καρδιά σας να χτυπά αργά,θα ακουσετε τους δασκάλους μας..εδώ..λίγο πιο κάτω δεξια απο τα σκαλοπάτια του Μουσείου.

Ο Χώρο χρόνος μας επιτρέπει να εισβαλουμε μέσα στην καρδιά της πολης και...να αγγιζουμε λέξεις και εικόνες.

Εχουμε την δυνατότητα να κοιτάζουμε τον Φειδία στα ματια,να ακούσουμε τον Περικλή και να αγγιζουμε τους ναούς.

Ο Ναός. Εκει όπου ο χρόνος σταματά.

"Η Αθήνα ειναι το μόνο μέρος του κόσμου όπου συνυπάρχει το πνεύμα με το θαρρος "

Εγραψε ο Αντρέ Μαυρώ στο βιβλιο του Επιταφιοι λόγοι ,και ίσως γι αυτό να αισθάνομαι οικεία μέσα της.

(ΠΡΟΦΑΝΩΣ δεν θα είχε νιώσει την Κρήτη)

Ο Παρθενώνας ειναι μεγαλειώδης,αλλά όχι τεράστιος γιατί το ΜΕΤΡΟ ήταν μια από τις βασικές αρχές του Κλασικού πολιτισμού.

Με το "μετρο" λοιπόν.....θα σας ταξιδέψω στην μεγαλόνησο.

Η Κρήτη.Λεβεντογέννα.

Εκδηκητικη.Σιωπηλή.Διάφανη.Υπομονετικη.Αιωνια.

Προβαλει την επιθυμία της για την ιδεατη κοινωνία και ειναι έμπνευση σε οποιαδήποτε μορφή εχει την ικανοτητα ο ανθρωπος να την νιώσει.

Ισως και να την αγγίξει.

Αν διαβάσεις Για το νησί "πонаς και πινεις".

Αν την αγγιξεις "'λησμονας και παραγει"ς

Αν την κρυψεις μέσα σου....μεγαλώνει και πλημμυρίζει "

Εγώ την έκρυψα,και τώρα η συγκίνηση με κάνει να είμαι ευάλωτη και να μην μπορώ να κρύβω άλλο τα αισθήματα μου για το νησί.

Η Πηνελοπη Gandhi,αινιγματικη ,πολεμοχαρείς, λογική, δίκαια,και φιλοσοφιμενη, ειναι πλανευτρα.

ανύπαρκτη Ως σάρκα και οστά με καμία μέθοδο ανα χειρΑΣ και ομως μας καθλώνει και μας ακινητοποιεί..

Την εχουμε όλοι ερωτευτεί και αναμένουμε την ΣΥΝ ΟΥΣΙΑ (Ένωση με (Συνουσία.)
χχχ)

Στην Πλατωνική Πολιτεία οι τρεις Μοίρες (Λάχεςις, Κλωθώ και Άτροπος)
ἀναφέρονται ως θυγατέρες (κόρες)τής Ανάγκης, που κάθονται σε ίσες αποστάσεις

γύρω από το αδράχτι της. Λευκοφορεμένες και με στέμματα στα κεφάλια τους, πάνω σε θρόνο η κάθε μία, συνοδεύουν το αρμονικό τραγούδι τών Σειρήνων, ψάλλοντας η Λάχεσις τα περασμένα, η Κλωθώ τα παρόντα και η Άτροπος τα μέλλοντα. Κάθε μία από τις τρεις Μοῖρες, συμβάλλει στην περιστροφική κίνηση τών κύκλων τού αδραχτιού, η Κλωθώ μεν βοηθώντας με το δεξί της χέρι στην περιστροφή τού εξωτερικού κύκλου τού αδραχτιού, η Άτροπος με το αριστερό χέρι συμβάλλοντας στην περιστροφή τών εσωτερικών κύκλων και η Λάχεσις, πότε με το δεξί και πότε με το αριστερό χέρι, συμβάλλοντας και στα δύο είδη περιστροφών.

Μιλάμε με ιστορικούς ευρωπαϊκούς οίκους μόδας που ζητούν συνεργασίες.
Δεχόμαστε τηλεφωνήματα και παραγγελίες με ανοικτές επιταγές από την Αμερική.
ομως Για εμας δεν έχουν σημασία όλα αυτά.
εδώ..επιθυμώ να σας μιλήσω για τα όνειρα μας.

Συναρμολογουμε ίνες,ιδέες, ανθρώπινες ψυχές,εμπνεύσεις,εικόνες,ανάσες ,πανια για να δώσουμε ξανά οστά και πνοή στο Κρητικό πολιτισμό.

Επιθυμουμε Να χορεύει το νησί στους ρυθμούς των αργαστηριων και να έρχονται τα μεταξενια υφάσματα από τα χωριά στα μεγαλα κεντρα για να κεντηθουν.

Να ακούμε δυνατα τραγούδια και μόνο χαρές.

Να ετοιμάζουμε προικες και να βουτάμε για Κοχύλια στη Χρυσή.(ένα μικρό νησάκι ξακουστό για τα κοχύλια του σε πορφυρο χρώμα).

Να στρωνουμε νυφικα κρεβάτια,να ακούμε λίρες να προξευχόμαστε στις εκκλησίες, να πίνουμε ρακές και μα κάνουμε περιπολίες στα χωριά μας.

Ετσι μεγάλωσα.

Υπάρχουν δύο είδη πολυτέλειας. Το πρωτο με το οποίο μου είναι πολύ δύσκολο να ταυτιστώ – αυτό που λάμπει μόνο στην επιφάνεια αλλά μέσα του δεν κρύβει καθόλου φως, και που συνήθως είναι το αποτέλεσμα δυνατού marketing. Η αληθινή πολυτέλεια όμως έρχεται από μέσα, είναι αυτή που όταν την χρησιμοποιήσεις ή την ζήσεις ανακαλύπτεις το εσωτερικό της φως. Συνειδητοποιείς πως το αντικείμενο έχει ψυχή και υπόσταση και σου χαρίζει την αίσθηση της πραγματικής συντροφιάς.

Αυτο είναι το ειδος πολυτέλειας που χαρακτηρίζει την Penelope Ghandi.

Το δικό μας επιχειρηματικό μοντέλο είναι επικεντρωμένο στην ποιότητα κάθε αντικειμένου και όχι στην ποσότητα.

Τα χρονικά πλαίσια μας είναι εντελώς διαφορετικά. Είμαστε τεχνίτες που εμπνέονται ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΥΝ από την κληρονομιά τους και σέβονται τις ρίζες και τις αρχές τους, θέλοντας να δημιουργήσουν όμορφα και σχεδόν μοναδικά αντικείμενα ΠΟΘΟΥ.

Θέλουμε να είμαστε κερδοφόροι, όμως το κέρδος δεν είναι η κινητήριος δύναμη μας, είναι MONAXA η ανταμοιβή.

Μέρες τώρα ΑΚΟΥΩ επισκέπτες για οικονομικά ωφελεί και εικόνες οικονομίας.
Δεν υπάρχει οικονομική επιστροφή στην ΗΘΙΚΗ επένδυση.(return on investment)
Όταν έχουν δώσει άνθρωποι την ψυχή τους μόνο Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ
the continuation έχει σημασία.
Η μεγάλη (δυνατη)φωνή της που μας ενώσε και μπορούμε να Κρητικοποιήσουμε
την Παγκόσμια γυναίκα με εικόνες ήθη και έθιμα μας.

Εμεις έχουμε την υποχρέωση να κοιτάξουμε την επιστήμη και την θεραπεία της
υφαντουργίας.

Η θεραπεία

(τα σύμβολα και ο μυστικισμός της ορθοδοξίας που κουβαλούσαν μέσα και πάνω στα
ρούχα τους ήταν και ο μονόδρομος προς την άνοδο.

πιο ψηλά.

οχι πιο μακριά.

η ανύψωση είναι η διαφορά.

"Εκεί"όπου οι μετρήσεις δεν διαφαίνονται και δεν προσμετρούνται.)

(Βιώνουμε την εποχή της επιστροφής.

είναι πολύ σημαντικό να μην πάμε μπροστά αλλά ψηλά.

είναι θεραπεία η τεχνικές κορύφωση της υφαντικής)

Όφειλουμε να προστατεύσουμε και να διατηρήσουμε την cretan ness.
την αλήθεια της τελειότητας .

Όταν έχουν δώσει άνθρωποι την ψυχή τους μόνο η δύναμη της συνέχειας με το
παρελθόν (the continuation)έχει σημασία.

Η μεγάλη (δυνατη)φωνή της που θα μας ενώσει και θα μπορέσουμε να
Κρητικοποιήσουμε την Παγκόσμια γυναίκα με εικόνες και ήθη και έθιμα δικά μας.

Η άυλη πράξη της διοχέτευσης γνώσης και πολιτισμού δίχως αντάλλαγμα είναι μέρος
της Κρητικής φιλοσοφίας.

είμαστε καμωμένοι με αυτό το χόμα.

Τουτη θα είναι και η "τελειότητα της Μεγαλονησου". Το λευκό κλειδί, Η Άδεια που
μας δίνει ο Θεος μας να μοιραστούμε την ενέργεια και να στείλουμε το μήνυμα του
Κρητικού Φιλοσόφου Καζαντζακη σε όλη τη γη.

"Όταν άρχισα τώρα στα γεράματα να γράφω τον Καπετάν Μιχάλη, ο κρυφός σκοπός
μου ήταν τούτος:

Να σώσω,ντύνοντας το με λέξεις, τ όραμα του κόσμου όπως το δημιούργησαν τα παιδικά μου μάτια.Κι όταν λέω το όραμα του κόσμου,θέλω να πω τ όραμα της Κρήτης."

Το μονοπάτι το πρώτο χάραξε η Φλωρεντινη Καλουτση.

Η δίψα της, εχει γίνει δική μας.

Η ανάγκη της να διεθνοποιήσει τα υφαντά είναι υποχρέωση μας.

Θα αγγίξουμε το ανεκτίμητο.Την Ευτυχία.θα ισορροπησουμε.

Τίνα Δασκαλαντωνάκη

29.12.2013